

"MAIG D'AMOR" de GERARD VERGÉS.

(Episodi 6, seq. 12)

Són certes les paraules que vam dir-nos,
certa la primavera del teu cos
i cert l'espill d'amor dels teus ulls negres.

Suau plovia sobre el bosc tendríssim
de pins i diminutes margarides.
sols el silenci, sols nosaltres sols.

D'aquí a molts any potser recordaràs,
que algú, algun dia, et va estimar moltíssim.

I et pujará a la gola una dolçor,
com una immensa mel, com una música.

La mateixa dolçor que ara jo sento
recordant-te en la meva soledat.

Res no val tant com un instant d'amor.

"CANÇÓ DE BRESSOL" de VICENT ANDRÉS ESTELLÉS.

(Episodi 10, Seq.1)

Jo tinc una Mort petita,
meua i ben meua només.
Com jo la nodresc a ella,
ella em nodreix igualment.
Jo tinc una Mort petita
que treu els peus dels bolquers.
Només tinc la meua Mort
i no necessite res.

Jo tinc una Mort petita,
i és, d'allò meu, el més meu.
Molt més meua que la vida,
amb mi va i amb mi se'n ve.
És la meua ama, i és l'ama
del corral i del carrer,
de la llimera i la parra
i la flor del taronger.